

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-18903 קוסובסקי נ' י.ש. מדיקל מדיה בע"מ

לפני כבוד השופט דניאל הורוביץ

התובעת: רוני קוסובסקי

נגד

הנתבעת: י.ש. מדיקל מדיה בע"מ

פסק דין

1. לפניי תביעה שהגישה התובעת נגד הנתבעת ע"ס 33,000 ₪ שעניינה משלוח הודעות פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק").
2. לטענת התובעת, במהלך תקופה של כשנה היא קיבלה לכתובת הדואר האלקטרוני שלה ולמכשיר הטלפון הנייד שלה 79 הודעות פרסומת מהנתבעת. לטענת התובעת, היא לא נתנה את הסכמתה מראש לשלוח אליה את דברי הפרסומת. לטענת התובעת, היא ביקשה מספר פעמים מהנתבעת לחדול ממשלוח הודעות הפרסומת אולם הנתבעת לא עשתה כן. לפיכך, ביום 19.6.16 שלחה התובעת לנתבעת דרישה בכתב להסירה מרשימת התפוצה של הנתבעת. משדרישה זו לא נענתה והתובעת המשיכה לקבל הודעות, שלחה התובעת מכתב נוסף ביום 27.10.16. לטענת התובעת, הפרה הנתבעת את הוראות החוק גם בשל העובדה שלא צוין בשורת הנושא של ההודעות כי מדובר בפרסומת. בשל מעשיה ומחדליה של הנתבעת, תובעת התובעת מהנתבעת סך של 1,000 ₪ לכל הודעה ולאור תקרת סכום התביעה בבית משפט לתביעות קטנות מעמידה התובעת את התביעה על הסכום של 33,000 ₪.
3. הנתבעת דוחה את טענות התובעת. לטענת הנתבעת, מסרה התובעת לנתבעת במספר הזדמנויות את פרטיה, לרבות כתובת הדואר האלקטרוני שלה ומספר הטלפון הנייד שלה. את הפרטים מסרה התובעת בין היתר בעת שנרשמה אצל הנתבעת לכנסים בנושאים שונים. בנסיבות אלה טוענת הנתבעת כי חל סעיף 30א(ג) לחוק ואין צורך בהסכמה מראש מאת התובעת למשלוח ההודעות. לטענת הנתבעת, בכל הודעה שנשלחה לתובעת ניתנה אפשרות פשוטה של הסרה מרשימת התפוצה והתובעת לא שלחה ולו פעם אחת בקשת הסרה. לטענת הנתבעת, פעלה התובעת בחוסר תום לב בעת שחיכתה כשנה וצברה הודעות רבות בטרם הגישה את התביעה. התובעת חסרת תום לב גם בכך שהיא לא טרחה לציין בכתב התביעה כי היא נרשמה לכנסים אצל

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18903-12-16 קוסובסקי נ' י.ש. מדיקל מדיה בע"מ

הנתבעת. בכתב ההגנה מציינת הנתבעת כי בד בבד עם הגשת כתב ההגנה מבקשת הנתבעת להגיש הודעת צד ג'. ברם, בפועל הודעת צד ג' לא הוגשה במועד הגשת כתב ההגנה (14.11.17), או בכלל.

4. בכתב התשובה שהוגש לתיק צירפה התובעת תמלול של שיחה שנערכה לכאורה ביום 19.6.16 בין בעלה של התובעת לבין נציגת הנתבעת, ממנה עולה כי הנתבעת קיבלה את מכתב הדרישה ששלחה התובעת ביום 19.6.16.

5. בדיון שהתקיים בפניי העידו התובעת ונציגי הנתבעת מר יואל שמוס וגב' צליל דוד.

6. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים והתרשמתי מהעדויות, מצאתי לנכון לקבל את התביעה בחלקה. להלן נימוקיי אשר יובאו בתמצית כמצוות תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.

7. הפסיקה ערכה הבחנה בין שני מצבים שבהם משוגרים דברי פרסומת באמצעות מתקן בזק שניתן לתבוע בגינם פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת. ראה: ת"ק (ת"א) 44069-09-14 עמית זילברג נ' קניה טובה בע"מ (פורסם באתרים משפטיים). מצב אחד עניינו בשולח המשגר דברי פרסומת לנמענים בלא שאלה פנו אליו קודם לכן או שהיה ביניהם קשר עסקי קודם. הכוונה למפרסמים הנוקטים באסטרטגיה שיווקית של שיגור דברי פרסומת לקהל הרחב – בלא שהנמענים הביעו עניין בכך – בהצעה לרכוש שירותים או מוצרים. המצב השני עניינו בשולח המשגר דברי פרסומת לנמענים שנתנו הסכמה לקבלם בעבר. משלוח דברי פרסומת במצב הראשון הוא חמור בהשוואה לשיגור דברי פרסומת במצב השני. הטעם לכך הוא שהיקף החשיפה לדברי פרסומת במצב הראשון הוא בלתי-מוגבל, וזו התופעה העיקרית שחוק הספאם ביקש למגר: הצפה בלתי-נשלטת ובלתי-מבוקרת של דברי פרסומת שהנמען לא הסכים לקבלם; שאין לו כל שליטה על התכנים הנכללים בהם; כאשר זהות השולח אינה ידועה לו ועל כן נקיטת פעולה להסרתם באמצעות לחיצה על קישורים שנכללים בהם עלולה לחשוף את הנמען להידבקות בוירוסים ובסוסים טרויאניים. שיגור דברי פרסומת במצב השני הוא ככלל חמור פחות, אלא אם כן השולח מתעלם באופן עקבי מבקשות הסרה מרשימת התפוצה. זאת משום שמספר ההודעות שנשלחות במצב הזה הוא מבוקר, שכן בשלב כלשהו הנמען הסכים לקבלן. הנמען יודע את זהות השולח וכי ההודעות אינן מסוכנות, ועל כן יכול להסיר את עצמו מרשימת התפוצה יחסית בקלות.

8. מקובלת עליי טענת הנתבעת כי יש טעם לפגם בכך שהתובעת לא טרחה לציין בכתב התביעה כי היא נרשמה במספר הזדמנויות לכנסים באמצעות הנתבעת ובמסגרתם מסרה התובעת את כתובת הדואר האלקטרוני שלה ואת מספר הטלפון הנייד שלה. מדובר בעובדה מהותית אשר שומה היה על התובעת לציין בכתב התביעה. העלמת עובדה זו יש בה משום הטעיה של התובעת את בית המשפט, שכן כאמור לעיל המקרה שבו הנמען נרשם בעבר אצל שולח ההודעה ובעקבות ההרשמה נשלחות אליו הודעות - הינו מקרה פחות חמור.

אין מדובר במקרה דנא בשולח זר שאיננו מוכר לתובעת כי אם בשולח אשר התובעת נרשמה אצלו לכנסים והיא השתמשה בשירותיו מספר פעמים. במקרה כזה ולאור

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-12-18903 קוסובסקי נ' י.ש. מדיקל מדיה בע"מ

הוראות סעיף 30א(ג) לחוק, ככל שהתובעת לא היתה מעוניינת לקבל הודעות מהנתבעת, מצופה היה מהתובעת שתעשה שימוש בפעולת ההסרה הפשוטה אותה העמידה הנתבעת לרשותה בכל אחת מההודעות. התובעת לא עשתה שימוש ולו פעם אחת בפעולת ההסרה שהועמדה לרשותה, ולמצער אין שום ראיה שהיא עשתה כן. התובעת לא צירפה כל אסמכתה אחרת על כי ביקשה מהנתבעת להסירה מרשימת התפוצה לפני יום 19.6.16. אגירת הודעות – 79 במספר! – במשך תקופה של למעלה משנה, מעידה לכאורה על העדר ניקיון כפיים של התובעת, ושמא – על כוונה לצבור בחוסר תום לב סכום פיצוי מוגדל ומופרז בקופתה של התובעת והגשת תביעה לאחר מכן בהתאם.

9. עם זאת, יש לכאורה ממש בתביעה בכל הנוגע להודעות ששלחה הנתבעת לתובעת לאחר 19.6.16, הוא המועד שבו דרשה התובעת, בכתב, מהנתבעת להסיר אותה מרשימת התפוצה. מעיון ברשימת ההודעות שנשלחו לתובעת כמפורט בסעיף 1 לכתב התביעה, עולה כי לאחר 19.6.16 שלחה הנתבעת לדואר האלקטרוני של התובעת עוד 11 הודעות פרסומת. מנהל הנתבעת מר שמוס הודה בדיון כי מכתב הדרישה של התובעת מיום 19.6.16 התקבל אצלו. לטענת מר שמוס, הדרישה טופלה עוד באותו יום ולראיה צירף מר שמוס תכתובת מייל (1/נ) בין הגורמים השונים אצל הנתבעת בדבר הטיפול בהסרת פרטי התובעת מרשימת התפוצה. אני מתרשם כי היתה כוונה כנה ואמיתית של הנתבעת להסיר את התובעת מרשימת התפוצה. דא עקא, בפועל, כאמור, לא הוסרה התובעת מרשימת התפוצה, ולמצער לא הוסרה באופן מלא, שכן משלוח מסרונים לטלפון הנייד של התובעת אמנם הופסק אבל התובעת המשיכה לקבל עוד הודעות – 11 במספר, לתיבת הדואר האלקטרוני שלה. דומה כי הנתבעת לא עשתה די ולא השיבה למכתב הדרישה של התובעת אלא הסתפקה בטיפול בהסרה במערכותיה, שהתברר בדיעבד כטיפול חלקי שלא הושלם עד תום. לו היתה הנתבעת משיבה לתובעת על פנייתה ומעדכנת אותה כי היא הוסרה מרשימת התפוצה, סביר להניח כי התובעת היתה פונה לנתבעת שנית, מיד עם המשך קבלת ההודעות לדואר האלקטרוני.

10. לאור האמור, אני סבור כי יש לחייב את הנתבעת בתשלום פיצוי לתובעת בגין 11 ההודעות ששלחה לאחר קבלת דרישת ההסרה. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, ובין היתר את התרשמותי כי הנתבעת התכוונה באופן כן ואמיתי להסיר את התובעת מרשימת התפוצה, ובהתחשב בכך שמטרת הפיצוי שנקבע בחוק הינה להוות גורם מרתיע, מצאתי לנכון להפחית מסכום הפיצוי המלא הקבוע בחוק בסך 1,000 ₪, ולהעמידו על 400 ₪ לכל אחת מ-11 ההודעות – וסה"כ 4,400 ₪, סכום אשר יהיה בו כדי להוות הרתעה מספקת לנתבעת, לתיקון מחדלה העולה מתביעה זו, בעתיד.

11. סוף דבר – הנתבעת תשלם לתובעת סך של 4,400 ₪. כמו כן תשלם הנתבעת לתובעת הוצאות בסך 400 ₪. הסכומים ישולמו תוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין שאם לא כן הם יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

12. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב וזאת תוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 18903-12-16 קוסובסקי נ' י.ש. מדיקל מזיה בע"מ

13. המזכירות תשלח לצדדים העתק פסק הדין.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

דניאל הורוביץ, שופט